SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA YVESA BOTA, predstavljeni 14. julija 2011[1]

1. Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje[2] določa, da se pred sprejetjem nekaterih javnih načrtov in programov v zvezi z njimi izvede okoljska presoja. Organ, pristojen za pripravo načrta, se pri izvedbi te presoje posvetuje z javnostjo in organi, pristojnimi za okoljske naloge.

2. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je bil predložen v okviru spora med družbo Seaport (NI) Ltd, Magherafelt district Council in drugimi ter Department of the Environment for Northern Ireland (ministrstvo za okolje) glede posvetovalnega postopka, izvedenega pri pripravi osnutkov načrtov za regionalni razvoj na Severnem Irskem.

3. Z njim se Sodišču predlaga, naj podrobno pojasni pravili, povezani z izvedbo posvetovalnega postopka. Prvo je tisto iz člena 6(3) Direktive, ki zadeva imenovanje posvetovalnih organov. V tej zadevi je namreč Department of the Environment for Northern Ireland hkrati organ, pristojen za zadevni načrt, in organ, ki je bil z nacionalno zakonodajo določen za potrebe posvetovalnega postopka. Zato se zastavlja vprašanje, ali mora v okoliščinah, kot so tiste iz zadeve v glavni stvari, država članica imenovati nov posvetovalni organ, ki je ločen in neodvisen od prvega.

4. Drugo pravilo je vključeno v člen 6(2) Direktive in zadeva rok, določen za namene posvetovalnega postopka. Treba je opredeliti, ali lahko organ, pristojen za načrt ali program, ta rok določi za vsak posamezen primer ali ga je treba določiti že z zakonodajo, s katero se prenese Direktiva.

5. V nadaljevanju bom pojasnil, zakaj mora po mojem mnenju država članica za zagotovitev verodostojnega in učinkovitega izvajanja Direktive v okoliščinah, kot so tiste iz zadeve v glavni stvari, imenovati nov posvetovalni organ, ki je ločen in neodvisen od organa, pristojnega za pripravo načrta. Nasprotno pa menim, da nič ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, po kateri organ, pristojen za načrt, določi rok za namene posvetovalnega postopka za vsak primer posebej, če zadevni rok

1 – Jezik izvirnika: francoščina.

2 – UL L 197, str. 30, v nadaljevanju: Direktiva.

zadostuje za to, da imajo organi in javnost, vključeni v posvetovalni postopek, učinkovito priložnost, da podajo svoje mnenje o osnutku načrta.

8. Člen 2(b) Direktive določa, da pomeni okoljska presoja pripravo okoljskega poročila (v katerem so navedeni verjetni znatni vplivi na okolje in primerne druge možnosti) ter izvajanje posvetovanj z organi, pristojnimi za okoljske zadeve, javnostjo in drugimi državami članicami v primeru znatnih čezmejnih vplivov. Okoljsko poročilo in sklepi posvetovanj se upoštevajo pred sprejetjem načrta ali programa. Ko je zadevni načrt ali program sprejet, so o tem obveščeni organi, pristojni za okoljske zadeve, javnost in vse države članice, vključene v posvetovalni postopek, na voljo pa se jim dajo tudi ustrezne informacije.

I – Pravni okvir

A – *Direktiva*

9. Posvetovalni postopek je določen v členu 6 Direktive. Ta člen določa:

6. Iz člena 1 Direktive izhaja, da je njen glavni cilj zagotoviti, da se za načrte in programe, ki bodo verjetno znatno vplivali na okolje, med pripravo in še pred njihovim sprejetjem izvede okoljska presoja. Zakonodajalec Unije želi tako zagotoviti visoko raven varstva okolja v skladu s členom 174 ES in členom 37 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

„1. Osnutek načrta ali programa in okoljsko poročilo, pripravljeno v skladu s členom 5, morata biti dana na voljo organom iz odstavka 3 tega člena in javnosti.

7. Z Direktivo je opredeljen minimalni okvir okoljske presoje, pri čemer se določitev podrobnih postopkovnih pravil ob upoštevanju načela subsidiarnosti prepusti državam članicam.[3]

2. Organom iz odstavka 3 in javnosti iz odstavka 4 je treba dovolj zgodaj dati učinkovito priložnost, da v ustreznih rokih podajo

3 – Uvodna izjava 8 Direktive.

svoje mnenje o osnutku načrta ali programa in spremljajočem okoljskem poročilu, preden se načrt ali program sprejme ali vloži v zakonodajni postopek.

3. Države članice določijo organe, s katerimi se je treba posvetovati in ki jih bodo verjetno zadevali okoljski vplivi izvajanja načrtov in programov zaradi njihovih posebnih okoljskih nalog.

4. Države članice opredelijo pojem javnost za namene odstavka 2, vključno z javnostjo, ki jo bo ali bi jo lahko odločanje po tej direktivi prizadelo ali ki ima interes pri takem odločanju […]

5. Podrobno ureditev obveščanja organov in javnosti ter posvetovanja z njimi določijo države članice."

B – *Prenos Direktive v nacionalni pravni red*

10. Direktiva je bila prenesena z uredbo iz leta 2004 o okoljski presoji načrtov in programov (Environmental Assessment of Plans and Programmes Regulations (Northern Ireland) 2004, v nadaljevanju: uredba iz leta 2004).

11. Člen 6(3) Direktive, ki zadeva imenovanje posvetovalnih organov, je bil prenesen s členom 4 uredbe iz leta 2004. Člen 4 te uredbe določa:

„1. Brez poseganja v odstavek 2 je […] posvetovalni organ Department of the Environment.

2. Če je Department of the Environment for Northern Ireland kadar koli organ, pristojen za načrt ali program, takrat v zvezi s tem načrtom ali programom ne sme izvajati nalog posvetovalnega organa v skladu [z uredbo iz leta 2004] […]"

12. Člen 6(2) Direktive, ki zadeva roke za namene posvetovalnega postopka, je prenesen s členom 12 uredbe iz leta 2004. Člen 12 te uredbe določa:

„1. Vsak osnutek načrta ali programa, za katerega je bilo pripravljeno okoljsko poročilo […], in njegovo spremljajoče okoljsko poročilo […] morajo biti na voljo posvetovalnemu organu in javnosti v skladu z naslednjimi določbami te uredbe.

2. Takoj, ko je to razumno izvedljivo, mora po njihovi pripravi pristojni organ poslati kopijo upoštevnih dokumentov posvetovalnemu organu in ga pozvati, naj v določenem roku izrazi svoje mnenje glede upoštevnih dokumentov.

3. Pristojni organ mora tudi:

(a) v 14 dneh od takrat, ko je pripravil upoštevne dokumente, v skladu z odstavkom 5 objaviti ali zagotoviti objavo naznanila, ki

(i) navaja naslov načrta, programa ali spremembe;

(ii) navaja naslov (ki lahko vključuje spletno stran), na katerem se lahko pregleda kopijo upoštevnih dokumentov ali na katerem je mogoče dobiti kopijo;

(iii) poziva k podajanju mnenj glede upoštevnih dokumentov;

(iv) navaja naslov, na katerega je treba poslati mnenja, in rok, v katerem jih je treba poslati;

(b) imeti v svoji glavni pisarni na voljo kopijo upoštevnih dokumentov, da jih lahko javnost ob običajnih uradnih urah brezplačno pregleda, in

(c) objaviti kopijo upoštevnih dokumentov na svoji spletni strani.

4. Roki, navedeni v odstavkih 2 in 3(a)(iv), morajo biti dovolj dolgi, da se zagotovi, da imajo tisti, na katere se poziv nanaša, dovolj zgodaj učinkovito priložnost, da podajo svoje mnenje o upoštevnih dokumentih

[…]“

II – Dejansko stanje in postopek v glavni stvari

13. V času dejanskega stanja spora o glavni stvari so Department of the Environment for Northern Ireland sestavljale štiri agencije, med drugim agencija za prostorsko načrtovanje ter agencija za varstvo okolja in kulturne dediščine.[4]

14. Agencija za prostorsko načrtovanje je pri pripravi osnutkov „Northern Area Plan 2016“ in „Magherafelt Area Plan 2015“ zelo tesno sodelovala z agencijo za varstvo okolja in kulturne dediščine. Zadnjenavedena agencija je predložila informacije in mnenje o vsebini teh osnutkov.

15. Department of the Environment for Northern Ireland je zaradi izvedbe posvetovalnega postopka osnutek „Northern Area Plan 2016“ in okoljsko poročilo predložil

4 – Ti agenciji nista ločeni pravni osebi, imata pa svoje osebje, upravne vire in prostore.

javnosti ter svoji agenciji za varstvo okolja in kulturne dediščine, kot tudi drugim javnim organom. Določeno je bilo, da je treba pripombe predložiti v osmih tednih. Od javnosti je prejel 5250 pripomb k osnutku načrta in štiri pripombe k okoljskemu poročilu. Med njimi je bilo 49 pripomb družbe Seaport (NI) Ltd, od katerih se je ena nanašala na vsebino okoljskega poročila in izvedbo okoljske presoje.

16. Osnutek „Magherafelt Area Plan 2015“ in okoljsko poročilo sta bila predložena agenciji za okolje in kulturno dediščino in drugim zainteresiranim subjektom. Department of the Environment for Northern Ireland jih je pozval, naj predložijo pripombe v šestih tednih. Prejel je približno 5300 pripomb k osnutku načrta in pet pripomb k okoljskemu poročilu.

17. Družba Seaport (NI) Ltd ter Magherafelt district Council in drugi so novembra oziroma decembra 2005 vložili tožbo pri High Court of Justice in Northern Ireland (Združeno kraljestvo), ker po njihovem mnenju okoljska presoja osnutkov zadevnih načrtov ni bila izvedena v skladu z določbami Direktive.

18. High Court of Justice in Northern Ireland je v obeh zadevah menilo, da s členom 4 uredbe iz leta 2004 ni bila pravilno prenesena zahteva iz člena 6(3) Direktive, in sicer da je treba določiti nov posvetovalni organ, če je Department of the Environment for Northern Ireland hkrati tudi organ, pristojen za načrt. Hkrati je še menilo, da s členom 12 uredbe iz leta 2004 niso bile ustrezno prenesene določbe člena 6(2) Direktive, ker v njem ni določen natančen rok, v katerem je treba predložiti pripombe.

19. Department of the Environment for Northern Ireland je pri Court of Appeal in Northern Ireland (Združeno kraljestvo) vložil pritožbo.

III – Vprašanja za predhodno odločanje

20. Court of Appeal in Northern Ireland je menilo, da je za odločanje v tem sporu potrebna razlaga prava Unije, zato je Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba Direktivo razlagati tako, da lahko država članica […], če je državni organ, ki pripravlja načrt, za katerega velja člen 3, sam organ, ki je na splošno

pristojen za okoljske zadeve v državi članici, zavrne določitev organa na podlagi člena 6(3), s katerimi se je treba posvetovati za namene členov 5 in 6?

IV – Moja analiza

A – *Prvo in drugo vprašanje*

2. Ali je treba Direktivo razlagati tako, da mora država članica, če je organ, ki pripravlja načrt, za katerega velja člen 3, sam organ, ki je na splošno pristojen za okoljske zadeve v državi članici, zagotoviti, da obstaja posvetovalni organ, ki bo določen in je ločen od tega organa?

21. Predložitveno sodišče s prvima vprašanjema Sodišče sprašuje, ali je treba člen 6(3) Direktive razlagati tako, da mora država članica za potrebe posvetovalnega postopka določiti nov organ, pristojen za okoljske zadeve, če je organ, ki je v ta namen določen z nacionalno zakonodajo, hkrati tudi organ, pristojen za pripravo zadevnega načrta ali programa. Če to drži, predložitveno sodišče še sprašuje, ali mora biti ta novi organ ločen od organa, pristojnega za pripravo načrta ali programa.

22. Britanska in danska vlada ter Evropska komisija Sodišču predlagajo, naj na prvi vprašanji odgovori nikalno.

3. Ali je treba Direktivo razlagati tako, da se lahko zahteva iz člena 6(2), da je treba organom iz člena 6(3) in javnosti iz člena 6(4) dovolj zgodaj dati učinkovito priložnost, da ‚v ustreznih rokih' podajo svoje mnenje, prenese s pravili, ki predvidevajo, da organ, ki je pristojen za pripravo načrta, v vsakem posameznem primeru določi rok, v katerem je treba podati mnenja, ali pa morajo sama pravila, s katerimi se prenese Direktiva, določiti rok ali različne roke za različne okoliščine, v katerih je treba podati taka mnenja?"

23. Britanska in danska vlada v bistvu menita, da so z Direktivo postopki okoljske presoje minimalno usklajeni. Zato naj državam članicam ne bi bilo naloženo, da morajo ustanoviti nov subjekt, ki je ločen in neodvisen od subjekta, opredeljenega z nacionalno

zakonodajo. V obravnavanem primeru naj bi bila s sodelovanjem med agencijama za okolje in prostorsko načrtovanje pri Department of the Environment for Northern Ireland zagotovljena uresničitev ciljev, postavljenih z Direktivo, glede preglednosti postopka odločanja ter celovitosti in zanesljivosti okoljskih podatkov. Department of the Environment for Northern Ireland naj bi na podlagi pristojnosti, ki so mu podeljene, skrbel za to, da se ustrezno upošteva okoljski vpliv načrta in da zasebni interesi ne prevladajo nad javnim interesom.

24. Komisija opozarja na to, da imajo države članice zelo različno organizirano upravo. Nekatere države naj bi imele dovolj zmogljivosti, da za potrebe posvetovalnega postopka določijo več organov. Nasprotno pa bi lahko države, kot sta Veliko vojvodstvo Luksemburg ali Malta, zaradi svoje majhnosti le s težavo določile nov organ v skladu z zahtevami iz člena 6(3) Direktive. Komisija poleg tega opozarja, da nič iz besedila Direktive ne potrjuje tega, da bi morala država članica v primeru, kot je v zadevi v glavni stvari, določiti nov organ. Če bi to držalo, tako umetno postavljeni subjekt po njenem mnenju ne bi mogel predložiti koristnih informacij.

25. Ne strinjam se s stališči, podanimi v tem postopku. Iz razlogov, ki jih bom razvil v nadaljevanju, menim, da se država članica v položaju, kot je v zadevi v glavni stvari, ne more izogniti obveznostim, ki so ji naložene s členom 6(3) Direktive, ker je organ, pristojen za pripravo načrta, hkrati tudi organ, ki je po nacionalni zakonodaji imenovan za potrebe posvetovalnega postopka. Po mojem mnenju mora država članica za zagotovitev verodostojnega in učinkovitega izvajanja Direktive v takih okoliščinah imenovati nov posvetovalni organ, ki je ločen in neodvisen od prvega.

26. Taka ocena temelji na naravi in obsegu posvetovalnega postopka, ki ga je določil zakonodajalec Unije, in na postavljenih ciljih.

27. Namen posvetovalnega postopka iz člena 6 Direktive je vsakemu posamezniku zagotoviti pravico do življenja v čistem okolju, ki je pogoj za zagotovitev zdravja in dobrega počutja, kot to določata člen 174 ES in člen 37 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije.

28. S tem postopkom se torej omogoči, da lahko kdor koli sodeluje v postopkih odločanja, če ti vplivajo na okolje. Glede tega se je zakonodajalec Unije oprl na obveznosti, ki jih ima Unija v skladu s Konvencijo o dostopu do

informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (tako imenovana Aarhuška konvencija)[5]. Naj opozorim, da je cilj Aarhuške konvencije zagotoviti udeležbo javnosti pri postopkih odločanja, ki se nanašajo na okolje, še zlasti pri pripravi načrtov in programov v zvezi z okoljem.[6] Vendar posvetovanje ni le pravica. Je hkrati tudi obveznost, da se s predložitvijo pomislekov in pomočjo organom, pristojnim za pripravo načrtov, da te pomisleke ustrezno upoštevajo in tako sprejmejo najboljše odločitve, zavaruje okolje in izboljša njegova kakovost.

29. Vse določbe Direktive potrjujejo, da želi zakonodajalec Unije te pravice upoštevati. Z njo je vzpostavil postopkovni okvir, s katerim se v vsaki fazi priprave in sprejemanja načrta zagotovi dejansko upoštevanje z okoljem povezanih pomislekov organov in oseb, ki jih vplivi teh načrtov zadevajo. Cilj je zlasti zagotoviti, da se za okoljsko presojo priskrbijo celovite in zanesljive informacije.[7]

30. Posvetovanje z organi zajema vse od prvih faz priprave načrta do njegovega sprejetja. Njihovo mnenje se najprej upošteva pri opredelitvi, ali je za zadevni načrt potrebna okoljska presoja (člen 3(6) Direktive). Nato se morajo izreči o obsegu in natančnosti informacij, ki morajo biti vključene v okoljsko poročilo (člen 5(4) Direktive). Nazadnje pa morajo podati še mnenje o zadevnem poročilu in osnutku načrta ali programa (člen 6(2) Direktive).

31. Torej je samo bistvo posvetovalnega postopka pridobiti argumentirano mnenje organa, ki je pristojen za okoljske zadeve in ga vplivi načrta na okolje predvsem neposredno zadevajo. S tem postopkom je treba zagotoviti, da se v vsaki fazi ne pridobi le mnenje o tem, ali je treba izvesti okoljsko presojo, ampak tudi o vsebini okoljskega poročila in osnutka načrta. Organ, ki se določi za posvetovanje, mora biti torej sposoben zagotoviti aktualne in koristne informacije. Prav tako mora biti sposoben grajati presoje in odločitve organa,

5 – Podpisana je bila 25. junija 1998, Evropska skupnost pa jo je potrdila s Sklepom Sveta 2005/370/ES z dne 17. februarja 2005 o sklenitvi Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti (UL L 124, str. 1).

6 – Člen 7 Aarhuške konvencije.

7 – Uvodna izjava 15 Direktive.

pristojnega za pripravo načrta, ter na podlagi svojih znanj in pristojnosti predlagati spremembe in druge možnosti.

32. Ta organ je torej lahko le ločen subjekt, neodvisen od organa za načrtovanje, saj je mogoče le tako zagotoviti verodostojnost in učinkovitost posvetovalnega postopka. Kot je navedeno v stališčih Komisije, je „očitno, da se organ ne more posvetovati sam s seboj“. Kakor posameznik ne more biti sodnik v svoji zadevi, tako se tudi z javnim organom ni mogoče posvetovati o vplivih načrta, ki ga je sam pripravil.

33. Če bi dopustili nasprotno možnost, bi po mojem mnenju posvetovalnemu postopku odvzeli polni učinek in hkrati ovirali doseganje ciljev, ki jih je postavil zakonodajalec Unije.

34. Department of the Environment for Northern Ireland namreč ne more pripraviti načrta in hkrati podati tudi konstruktivnih pripomb k svojemu osnutku ter predlagati drugih možnosti namesto tistih, ki jih je že izbral. Čeprav je sicer res eden od organov, ki so v najboljšem položaju za varstvo okoljskih interesov, mora biti kljub temu zmožen upoštevati mnenja in pomisleke, ki jih izrazijo na primer bolj specializirane institucije ali lokalni organi, ki jih vplivi načrta zadevajo zaradi njegovega geografskega območja izvajanja. Glede tega je zanimiv podatek, da je zadevna javnost kljub pristojnostim, ki jih ima Department of the Environment for Northern Ireland, predložila več kot 5250 pripomb k osnutku „Northern Area Plan 2016“ in več kot 5300 pripomb k osnutku „Magherafelt Area Plan 2015“. Ta organ se torej ne more izogniti obveznosti posvetovanja z drugim organom, pristojnim za okoljske zadeve, ne da bi pri tem odpadel bistveni element Direktive.

35. Zato menim, da mora država članica za zagotovitev verodostojnega in učinkovitega izvajanja Direktive v okoliščinah, kot so obravnavane v zadevi v glavni stvari, na podlagi člena 6(3) Direktive nujno imenovati nov organ za potrebe posvetovalnega postopka, ki mora biti ločen in neodvisen od organa, pristojnega za pripravo načrta.

36. Taka obveznost po mojem mnenju ni preveliko breme za države članice, ki zaradi majhnosti nimajo razvejane mreže javnih organov, pristojnih za okoljske naloge.

37. Določbe člena 6(3) Direktive so namreč široke. Državam članicam je na podlagi člena 6(5) Direktive prepuščena široka diskrecijska presoja pri organizaciji posvetovalnega postopka glede okoljskih zadev.[8]

38. Iz točke 7.11 Smernic Komisije[9] izhaja, da lahko države članice same odločajo o imenovanju vladnih ali javnih organov, ki delujejo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. To so lahko organi, ki jih zadevajo vplivi izvajanja načrta na okolje, na primer okoljske inšpekcije, raziskovalni inštituti, ki opravljajo javno službo, ali pa vladne službe. Na podlagi točke 7.15 Smernic so to lahko tudi organi, pristojni za okoljske zadeve, v najširšem smislu, na primer „okoliški lokalni organi".

39. Države članice lahko prosto določijo tudi način imenovanja posvetovalnih organov. Na podlagi Smernic lahko te organe imenujejo z zakonodajo, s katero se opravi prenos, kot je bilo to storjeno v obravnavani zadevi. Odločijo se lahko tudi za pristop od primera do primera, da se tako upošteva vsebina načrta ali programa.[10] V takem primeru lahko država članica glede na to, kateri organ je pristojen za načrt, za izvedbo zadevne okoljske presoje imenuje nov posvetovalni organ.

40. Na podlagi besedila člena 6(3) Direktive in razlage, ki jo je glede te določbe podala Komisija, je mogoče predvidevati, da imajo države članice dovolj „manevrskega prostora" za sprejetje postopka, s katerim se zagotovi učinkovito in verodostojno izvajanje Direktive. Menim, da bi lahko v okoliščinah, kot so tiste iz zadeve v glavni stvari, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska ta cilj doseglo tako, da bi za potrebe zadevnega posvetovalnega postopka imenovalo na primer lokalni organ, ki bi ga lahko zadevali okoljski vplivi načrta.[11]

41. Ob upoštevanju navedenega menim, da je treba člen 6(3) Direktive razlagati tako, da mora država članica – če je organ, pristojen za načrt, hkrati tudi organ, ki je bil po nacionalni zakonodaji določen za potrebe

8 – Glej tudi uvodno izjavo 5 Direktive.

9 – Smernice o izvajanju Direktive, v nadaljevanju: Smernice.

10 – Točke od 7.13 do 7.15 Smernic.

11 – Glede tega predložitveno sodišče poudarja, da so še drugim severnoirskim javnim organom z zakonom podeljene pristojnosti, povezane s posebnimi okoljskimi vidiki.

posvetovalnega postopka – imenovati nov posvetovalni organ, ki mora biti ločen in neodvisen od prvega.

B – *Tretje vprašanje*

42. Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem Sodišče sprašuje, ali člen 6(2) Direktive nasprotuje temu, da organ, pristojen za pripravo načrta, določi rok za namene posvetovalnega postopka za vsak primer posebej.

43. V zadevi v glavni stvari je High Court of Justice in Northern Ireland namreč menilo, da morajo države članice v skladu z načelom pravne varnosti ta rok določiti že z zakonodajo, s katero se opravi prenos, in da ne smejo organu, pristojnemu za načrt, podeliti pristojnosti, da ta rok določi za vsak primer posebej.

44. Vlada Združenega kraljestva trdi, da ni nujno, da so roki za namene posvetovalnega postopka opredeljeni že z zakonodajo, s katero se opravi prenos. Komisija meni, da se niti z besedilom Direktive niti z nobenim drugim pravnim načelom od držav članic ne zahteva, naj v svoji zakonodaji, s katero se opravi prenos, določijo natančen rok za namene posvetovalnega postopka. Zadostovalo naj bi, da se ta rok določi, ko pride do posvetovanja.

45. Podobno kot vlada Združenega kraljestva in Komisija menim, da člen 6(2) Direktive ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, kot je tista iz zadeve v glavni stvari, ki določa, da organ, pristojen za načrt ali program, rok za namene posvetovalnega postopka opredeli za vsak primer posebej. Moje mnenje temelji na spodaj navedenih razlogih.

46. Po eni strani vemo, da z Direktivo postopki za izvedbo okoljske presoje niso celovito usklajeni, še zlasti ne posvetovalni postopek. Iz uvodne izjave 8 in člena 6(5) Direktive izhaja, da je želel zakonodajalec Unije določiti minimalni okvir, pri čemer se določitev podrobnih postopkovnih pravil glede posvetovanja z organi in javnostjo prepusti državam članicam.

47. Tako je zakonodajalec Unije glede roka za namene posvetovalnega postopka v členu 6(2) Direktive določil le to, da mora biti ta rok „ustrezen“, da imajo javni organi, s katerimi se je treba posvetovati, „učinkovito

priložnost“, da podajo svoje mnenje.[12] Torej direktiva državam članicam prepušča, da same presodijo, kako naj bo ta določba prenesena v nacionalni pravni red.[13] Zato nič ne nasprotuje odločitvi države članice, da lahko rok za predložitev mnenj določi organ, pristojen za zadevni načrt, če se ta rok sklada s pogoji iz člena 6(2) Direktive.[14]

48. S tako rešitvijo se je mogoče izogniti pretirani togosti postopka, saj lahko organ, pristojen za načrt, določi rok glede na naravo načrta ter njegov obseg in kompleksnost. Glede tega je treba opozoriti, da je področje uporabe Direktive zelo široko, saj se ta na podlagi člena 3 uporablja za zelo različne sektorje dejavnosti, kot so kmetijstvo, energetika, industrija, telekomunikacije ali turizem. Poleg tega, da se pripravljeni osnutki med seboj zelo razlikujejo, ima po mojem mnenju vsak načrt tudi posebne značilnosti, zaradi česar je zanj potrebna posebna obravnava v ustreznem roku. Glede tega menim, da je organ, pristojen za načrt, v najboljšem položaju za določitev takega roka.

49. Poleg tega menim, da taka rešitev ni v nasprotju z načelom pravne varnosti, saj organ, pristojen za načrt, rok za izvedbo posvetovanja navede že ob objavi osnutka načrta in okoljskega poročila, in sicer v skladu s členom 6(2) Direktive.

50. V tej zadevi lahko ugotovim, da je Department of the Environment for Northern Ireland v skladu s členom 12 uredbe iz leta 2004 določil osemtedenski rok za osnutek „Northern Area Plan 2016“ in šesttedenski rok za osnutek „Magherafelt Area Plan 2015“. Zdi se, da sta bila ta roka dovolj dolga, saj so lahko organi in javnost, ki so bili vključeni v posvetovalni postopek, predložili več kot 5250 pripomb k prvemu osnutku in več kot 5300 pripomb k drugemu osnutku. Kot je v stališčih poudarila vlada Združenega kraljestva, lahko posvetovalni organi ali javnost, če v posameznem primeru menijo, da je določeni rok prekratek, prosijo za podaljšanje, če je njihova prošnja zavrnjena, pa

12 – Glej tudi uvodno izjavo 15 Direktive, v kateri je navedeno, da mora zadevni rok „dopuščati dovolj časa“ za posvetovanje, skupaj z izrekanjem mnenja.

13 – Glej na primer člen 14(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, str. 1), ki določa, da države članice „[z]a zbiranje pisnih pripomb o [referenčni] dokumentaciji […] predvidijo vsaj šest mesecev, da omogočijo dejavno vključevanje in posvetovanje“.

14 – Glede tega je zanimivo dodati, da člen 6(3) Aarhuške konvencije, ki se uporablja za udeležbo javnosti pri načrtih, programih in politikah, povezanih z okoljem, določa, da je treba „[z]agotoviti […] ustrezno časovno obdobje za posamezne faze pri udeležbi javnosti, da je na voljo dovolj časa za obveščanje javnosti […] in da se [ta] lahko pripravi in učinkovito sodeluje pri okoljskem odločanju“.

je mogoče začeti postopek sodnega nadzora zaradi prekratkega roka za posvetovanje.

51. Ob upoštevanju navedenega menim, da člen 6(2) Direktive ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, s katero je določeno, da organ, pristojen za načrt ali program, določi rok za namen posvetovalnega postopka za vsak primer posebej, če zadevni rok zadostuje za to, da imajo organi in javnost, vključeni v posvetovalni postopek, učinkovito priložnost, da podajo svoje mnenje o osnutku načrta ali programa in o okoljskem poročilu.

V – Predlog

52. Ob upoštevanju navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je postavilo Court of Appeal in Northern Ireland, odgovori:

1. Člen 6(3) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje je treba razlagati tako, da mora država članica – če je organ, pristojen za načrt, hkrati tudi organ, ki je bil po nacionalni zakonodaji določen za potrebe posvetovalnega postopka – imenovati nov posvetovalni organ, ki mora biti ločen in neodvisen od prvega.

2. Člen 6(2) Direktive 2001/42 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, s katero je določeno, da organ, pristojen za načrt ali program, določi rok za namen posvetovalnega postopka za vsak primer posebej, če zadevni rok zadostuje za to, da imajo organi in javnost, vključeni v posvetovalni postopek, učinkovito priložnost, da podajo svoje mnenje o osnutku načrta ali programa in o okoljskem poročilu.